

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

21 JANVIER 1969

PROPOSITION DE LOI**abrogeant l'article 298 du Code civil.****DEVELOPPEMENTS****MESDAMES, MESSIEURS,**

L'article 298 du Code civil interdit le remariage de l'époux contre lequel le divorce a été autorisé pour adultére et de son complice, pendant un délai de trois ans.

Cette disposition, qui vise à éviter l'adultére, n'atteint assurément pas son but. Elle est inefficace et son seul résultat, lorsque des concubins vont avoir un enfant, est d'astreindre ceux-ci à introduire une procédure pour obtenir l'abréviation du délai.

La satisfaction réservée à l'époux victime de l'infidélité du conjoint ne peut être mise en parallèle avec la nécessité de faire disparaître dès que possible des situations irrégulières. Tel est d'ailleurs le souci du législateur, depuis longtemps déjà, notamment lorsqu'il a permis la conversion des séparations de corps en divorce, même à la requête de l'époux contre lequel la séparation de corps est intervenue.

L'époux qui a obtenu le divorce a pris ses responsabilités en sollicitant la dissolution du mariage et il est normal d'en tirer toutes les conséquences.

Ajoutons que, bien souvent, le divorce, même lorsqu'il y a adultére ou entretien de concubine, est sollicité sur base de l'injure grave, ce qui fait tomber automatiquement la sanction. De plus, beaucoup de divorces sont prononcés sur base d'enquêtes qui établissent l'infidélité, mais pas l'adultére au sens de la loi, ce qui permet à l'époux plus habile ou mieux conseillé d'échapper à la sanction.

Enfin, le remariage est permis avec toute autre personne que le complice, ce qui crée parfois des situations assez malheureuses pour les enfants nés pendant le concubinage lorsqu'un des deux concubins change d'avis avant l'expiration du délai.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

21 JANUARI 1969

WETSVOORSTEL**tot opheffing van artikel 298
van het Burgerlijk Wetboek.****TOELICHTING****DAMES EN HEREN,**

Artikel 298 van het Burgerlijk Wetboek verbiedt de echtgenoot tegen wie de echtscheiding wegens overspel werd toegelaten met zijn medeplichtige een nieuw huwelijk aan te gaan gedurende een termijn van drie jaar.

Met die bepaling wordt beoogd overspel te voorkomen, doch dat doel wordt zeker niet bereikt. De bepaling is ondoelmatig en het enige wat bereikt wordt is dat, wanneer personen die in concubinaat leven, een kind gaan krijgen, zij verplicht zijn een procedure tot inkorting van voorname termijn te beginnen.

De voldoening van de echtgenoot die het slachtoffer is van de ontrouw van een andere, weegt niet op tegen de noodzaak om zo spoedig mogelijk een einde te maken aan onregelmatige toestanden. In dit verband heeft de wetgever trouwens reeds sinds lang van zijn bekommernis doen blijken, met name door toe te staan dat de scheiding van tafel en bed in echtscheiding wordt omgezet, zelfs op verzoek van de echtgenoot tegen wie de scheiding van tafel en bed was uitgesproken.

De echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen, heeft zijn verantwoordelijkheden opgenomen door de ontbinding van het huwelijk te vragen, en het is normaal dat alle gevolgen daaruit worden getrokken.

Er zij aan toegevoegd dat de echtscheiding, zelfs in geval van overspel of onderhoud van bijzit, vaak gevorderd wordt op grond van grove belediging, zodat de sanctie automatisch vervalt. Bovendien worden talrijke echtscheidingen uitgesproken na een onderzoek dat uitwijst dat er wel ontrouw, maar geen overspel is als bedoeld in de wet, zodat een echtgenoot die wat behendiger of beter ingelicht is, aan de sanctie weet te ontsnappen.

Ten slotte is een nieuw huwelijk met een ander persoon dan de medeplichtige toegelaten, wat soms aanleiding geeft tot vrij ongelukkige toestanden voor de tijdens het concubinaat geboren kinderen, wanneer een van de twee personen die in concubinaat hebben geleefd, vóór het verstrijken van de termijn van mening veranderen.

Telles sont les raisons qui amènent à proposer la suppression d'un texte qui s'avère inefficace et qui est source d'iniquités.

Om die redenen wordt voorgesteld een ondoelmatige tekst, die tot onbillijke gevolgen leidt, op te heffen.

J. DEFRAIGNE.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 298 du Code civil est abrogé.

Art. 2.

L'alinéa 3 de l'article 310 du Code civil, modifié par l'article 3 de la loi du 20 juillet 1962, est abrogé.

9 janvier 1969.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Artikel 298 van het Burgerlijk Wetboek is opgeheven.

Art. 2.

Het derde lid van artikel 310 van het Burgerlijk Wetboek, gewijzigd door artikel 3 van de wet van 20 juli 1962, is opgeheven.

9 januari 1969.

J. DEFRAIGNE.
A. CLAES,
J. MATHYS,
A. BAUDSON,
L. DEFOSSET,
